

LBDIS | We know books

HÄNSEL ȘI GRETEL

- adaptare după Frații Grimm -

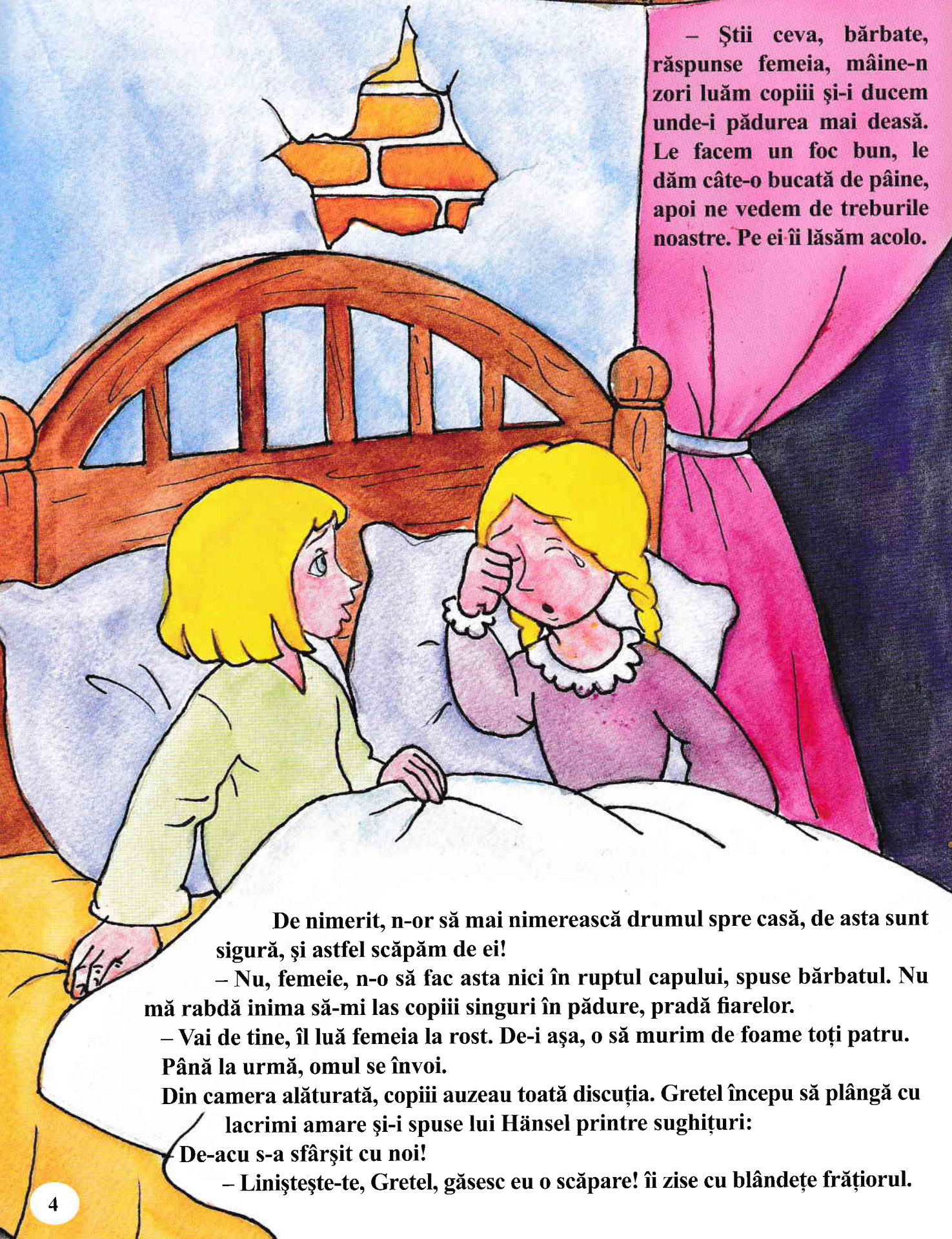
A fost odată un tăietor de lemne sărman, care locuia în căsuța de la marginea unei păduri dese, împreună cu soția și cei doi copii ai săi. Pe băiețel îl chema Hänsel, iar pe fetiță Gretel. De când mama lor murise, doar la tatăl lor mai găseau o vorbă bună, femeia neavându-i la suflet.

După un timp, vremuri grele se abătura asupra ținutului, iar bieții oameni abia mai găseau un colț de pâine să-și astâmpere foamea.

Adesea, tatăl copiilor nu reușea să doarmă, iar gândurile îi erau stăpânite de griji:

– Ce-o să ne facem, femeie? Cu ce-o să-i hrănim pe copii, când nici pentru noi nu avem de nici unele?

– Știi ceva, bărbate, răspunse femeia, mâine-n zori luăm copiii și-i ducem unde-i pădurea mai deasă. Le facem un foc bun, le dăm câte-o bucată de pâine, apoi ne vedem de treburile noastre. Pe ei îi lăsăm acolo.

De nimerit, n-or să mai nimerească drumul spre casă, de asta sunt sigură, și astfel scăpăm de ei!

– Nu, femeie, n-o să fac asta nici în ruptul capului, spuse bărbatul. Nu mă rabdă inima să-mi las copiii singuri în pădure, pradă fiarelor.

– Vai de tine, îl luă femeia la rost. De-i așa, o să murim de foame toți patru. Până la urmă, omul se învoi.

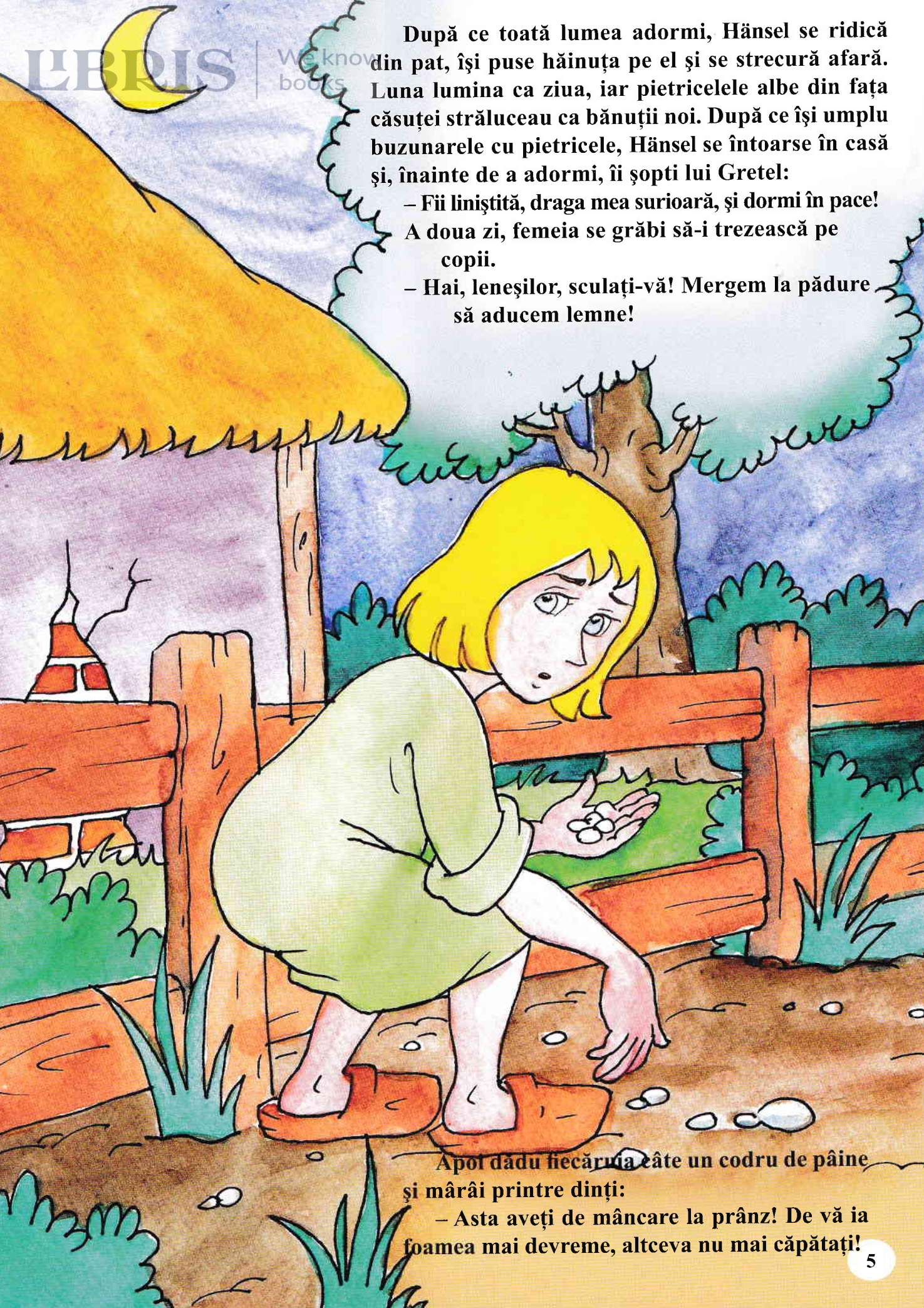
Din camera alăturată, copiii auzeau toată discuția. Gretel începu să plângă cu lacrimi amare și-i spuse lui Hânsel printre sughițuri:

– De-acu s-a sfârșit cu noi!

– Liniștește-te, Gretel, găsesc eu o scăpare! îi zise cu blândețe frățiorul.

După ce toată lumea adormi, Hănsel se ridică din pat, își puse hăinuța pe el și se strecură afară. Luna lumina ca ziua, iar pietricelele albe din fața căsuței străluceau ca bănuții noi. După ce își umplu buzunarele cu pietricele, Hănsel se întoarse în casă și, înainte de a adormi, îi șopti lui Gretel:

- Fii liniștită, draga mea surioară, și dormi în pace!
- A doua zi, femeia se grăbi să-i trezească pe copii.
- Hai, leneșilor, sculați-vă! Mergem la pădure să aducem lemne!

Apoi dăduu fiecăruia câte un codru de pâine și mârâi printre dinți:

- Asta aveți de mâncare la prânz! De vă ia foamea mai devreme, altceva nu mai căpătați!